

На представљању књиге Добрице Ћосића *Босански рат* професор Дарко Танасковић изнео је упозорење онима који већ дуже време истрајно нападају овог знаменитог српског писца да пре него што почну да критикују ову књигу потруде се да је и прочитају. Текст „Београдска ревија лудости“ Златка Паковића који се већ пасионирано бави интелектуалцима у транзицији јасно показује да се он оглушио о ово јасно упозорење. Њега садржај, значај и сам ток ове веома садржајне промоције није ни занимао, јер је по ко зна који пут пласирао своју колумнистичку мантру о каријерним националистима који су неумереним и неодмереним хвалоспевима обасули књигу *Босански рат*

и то као интелектуални јарани Кустурице и Дачића демонстрирајући шта уистину значи “оптимално искористити преимућства заосталости и неразвијености која су наш почетни интелектуелни капитал“. При томе је у овом тексту покушао да представљање ове књиге покаже као још једну од београдских ревија лудости наводећи само учешће једног од учесника на овој трибини.

Говорећи о заиста непримереном, патетичном и политикантском говору Драгослава Бокана колумниста *Данаса* је у ствари настојао да дисквалификује не само остале учеснике ове промоције већ и самог аутора књиге *Босански рат*

Међутим, то је већ толико пута опробани метод политичког и идеолошког обрачунавања са оним људима који имају другачије мишљење о узроцима рата не само у Босни. И у самом позиву издавача „Службеног гласника“ дата је суштинска информација о значају објављивања ове књиге. На крају 20. века свет је усмерио поглед у босанску ратну драму и шекспиријанску трагедију. Књига *Босански рат*

обухвата записе преломних тренутака у новијој историји Србије, од 16. априла 1992. до 17. децембра 1995. када је Никола Кољевић, у име Републике Српске, потписао мировни споразум у Јелисејској палати.

Ова књига је, вероватно, најзначајније сведочанство о улози великог писца српске судбине и некадашњег председника СР Југославије Добрице Ћосића у стварању мира, конституисању Републике Српске и његовим политичким и дипломатским идејама које је Србију требало да уведу у демократско друштво. Непристрасно и критички, Ћосић сведочи о политичким притисцима и уценама Европске заједнице и договорима иза затворених врата, предрасудама и фанатизму политичког врха Србије и босанских Срба, неоствареним плановима и пропуштеним шансама, Дејтонском споразуму и миру.

Босански рат је књига која нам даје одговор на наша питања о томе шта се заиста догађало преко Дрине. О овој књизи као изузетно значајном историјском и литерарном сведочанству која ће свакако изазвати много контроверзи и расправа говорили су веома аргументовано учесници ове промоције – професор Дарко Танасковић и књижевници Марко Крстић и Владимир Кеџмановић. У свом обраћању Добрица Ћосић је следио основни тон своје књиге у којој су постављена многа питања о историјској и људској димензији босанског рата као најсвирепијег међунационалног, верског и грађанског рата на овим просторима.

Али то све није било важно за Зорана Паковића јер је он настојао да потенцирајући само појављивање Д. Бокана на промоцији књиге Добрице Ћосића још једном потврди своје становиште о битности човечности. “За суштину онога што називамо човек (за битност “човекости“, да не кажем, моралистички човечности) национална припадност не значи савршено ништа“. Политички егзибиционизам Д. Бокана и З. Паковића само су лице и наличје једне те исте идеолошке једностраности и искључивости.